

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: M. Š.
bytem X

zast. advokátkou Mgr. Soňou Hrubou
se sídlem Purkyňova 648/125, 612 00 Brno

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlím Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2024, č. j. JMK 108173/2024, sp. zn. S-JMK 92474/2024/OD/Je,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2024, č. j. JMK 108173/2024, sp. zn. S-JMK 92474/2024/OD/Je („napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Brna („prvostupňový orgán“ nebo „správní orgán I. stupně“), ze dne 5. 4. 2024, č. j. OPD-42322/23-32 („prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupku“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu“). Přestupku se žalobce měl dopustit z nedbalosti tím, že dne 12. 8. 2023 v X hodin řídil blíže specifikované motorové vozidlo v Brně na pozemní komunikaci ul. K. v blízkosti budovy č. X nejvyšší skutečnou rychlostí 70 km/h. V daném úseku je zákonem stanovena nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Žalobce tak svým jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Za spáchaný přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul odvolací námitky žalobce, prvostupňové rozhodnutí vyhodnotil jako přezkoumatelné a popsal průběh řízení před správním orgánem I. stupně. Způsob, kterým se prvostupňový orgán vypořádal se vznesenou námitkou podjatosti, nevykazoval žádné pochybení, které by bylo důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. Dle žalovaného nejsou dány pochybnosti ohledně skutečností plynoucích z podkladů, které byly v prvostupňovém řízení provedeny jako důkazy. Nedůvodnou shledal námitku nevyslechnutí policistů, neprovedení znaleckého posudku, nedostatečné specifikace místa spáchání přestupku a nevypořádání se s typem zavinění. Pro závěr o vině žalobce bylo zejména podstatné, že měření bylo provedeno způsobilým a oprávněným subjektem, že bylo měřicí zařízení řádně ověřeno a kalibrováno, že samotné měření proběhlo v době platnosti ověření a že řidičem vozidla byl obviněný. Žalovaný se zabýval i materiální stránkou přestupku a odkázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 27. 9. 2012, č. j. 1 As 118/2012-23.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného

4. Žalobce namítá, že rozhodnutí správních orgánů bylo v rozporu se zákonem i ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, čímž byl zkrácen na svých právech.
5. V řízení před správním orgánem prvního stupně vznesl námitku podjatosti vůči oprávněné úřední osobě panu J. P. Zároveň požádal, aby bylo nařízeno nové jednání, až bude o námitce

rozhodnuto. Správní orgán tuto námitku zamítl s odůvodněním, že je příliš obecná, a jednání neodročil. Podle žalobce však správní orgán námitku řádně neprošetřil a nevyzval ho k jejímu doplnění, ačkoliv měl tuto povinnost podle § 14 a § 4 odst. 2 správního řádu. Žalobce odkázal na rozsudek NSS č. j. 9 As 217/2015, podle něhož je správní orgán povinen své rozhodnutí náležitě odůvodnit. Nedostatečné vypořádání námítky podjatosti podle žalobce představuje závažnou procesní vadu, která může vést až k nezákonnosti rozhodnutí.

6. Žalobce dále namítá, že skutkový stav nebyl dostatečně zjištěn. Od počátku popíral spáchání přestupku a navrhoval výslech policistů, který by mohl zpochybnit správnost měření rychlosti a dalších úkonů. Bez výslechu policistů zůstávají jejich tvrzení nekontrolovatelná a nelze je považovat za nezpochybnitelné důkazy. Policisté mohli být dotazováni například na technické okolnosti měření nebo stav měřicího zařízení. S odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 96/2008 žalobce zdůraznil, že má právo na výslech svědků, včetně policistů. Rovněž navrhl vypracování znaleckého posudku k ověření přesnosti měření. Neprovedení těchto důkazů bez řádného odůvodnění považuje za porušení práva na spravedlivý proces. Za porušení tohoto práva považuje též skutečnost, že mu nebyla umožněna účast u jednání. Trvá na tom, že se chtěl dostavit k jednání vedenému nepodjatým úředníkem. Nesouhlasí s tím, že jednání nebylo odročeno a nebylo nařízeno nové. K tomu odkázal na nálezy Ústavního soudu a rozsudky NSS.
7. Dále žalobce zpochybnil naplnění materiální stránky přestupku. Odkázal na rozsudek NSS č. j. 5 As 104/2008-48, podle něhož lze materiální aspekt posoudit individuálně – např. při jízdě rychlostí 70 km/h v obci bez přítomnosti chodců. Policisté, kteří nebyli vyslechnuti, by podle něj mohli objasnit okolnosti rozhodné pro posouzení materiální stránky. Žalobce se odvolává rovněž na rozsudek NSS č. j. 5 As 18/2004-48, podle nějž nestačí naplnění formálních znaků přestupku – musí být také prokázáno, že došlo k ohrožení právem chráněného zájmu. V tomto případě podle žalobce nešlo o situaci, která by ohrozila bezpečnost silničního provozu – byla dobrá viditelnost, nízký provoz, žádní chodci ani cyklisté, a přestupek měl být spáchán na přehledném a rovném úseku.
8. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Napadené rozhodnutí považuje za věcně i právně správné. Uvedl, že se správní orgány v rozhodnutí vypořádaly se všemi námitkami žalobce.

III. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

4. Z úředního záznamu o podezření ze spáchání přestupku ze dne 12. 8. 2023 vyplývá, že hlídka Městské policie Brno prováděla měření rychlosti na ulici K., kde je stanovena nejvyšší povolená rychlost 50 km/h. V 9:03 hod. bylo radarem Ramer 10C naměřeno vozidlo jedoucí rychlostí 73 km/h. Vozidlo bylo následně zastaveno a řidič (žalobce) byl vyzván k předložení dokladů. Přestupek neuznal. Radar byl použit v souladu s návodem k obsluze, místo měření určila Policie ČR.
5. Součástí spisu je snímek z měřicího zařízení se záznamem rychlosti 73 km/h, osvědčení strážníka J. G. o odborné způsobilosti pro obsluhu zařízení Ramer 10C a ověřovací list tohoto zařízení ze dne 17. 2. 2023 s platností do 16. 2. 2024. Spis rovněž obsahuje přípis Policie ČR ze dne 26. 1. 2023, kterým stanovila místa měření pro Městskou policii Brno, včetně ulice Křížíkova.
6. Příkazem ze dne 4. 10. 2023 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku. Podal odpor, a proto bylo ve věci pokračováno. Jednání bylo nařízeno na 7. 2. 2024.

7. Správní orgán zajistil videozáznam přestupku, na němž je zachycen strážník sdělující důvod kontroly. Žalobce uvedl, že si přestupek neuvedomuje. Strážník mu připomněl, že v místě je třeba jezdit opatrně kvůli blízkému koupališti a stížnostem občanů na rychlou jízdu.
8. Ze záznamu o jednání dne 7. 2. 2024 plyne, že se žalobce k jednání nedostavil. Bylo provedeno dokazování listinami a zhlédnutím videozáznamu.
9. Dne 6. 2. 2024 žalobce vznesl námitku podjatosti úřední osoby Mgr. Jana Popelky, kterou odůvodnil tvrzeným příbuzenským vztahem této osoby k zasahujícím policistům. Požádal o vyloučení úřední osoby a uvedl, že se na jednání nedostaví. Správní orgán jej vyzval k doplnění podpisu, což žalobce učinil 6. 3. 2024. Následně byla námitka zamítnuta s tím, že nebyly zjištěny žádné vazby mezi úřední osobou a označenými osobami a nic nenasvědčuje její podjatosti.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Při splnění podmínek řízení soud přistoupil k přezkumu napadeného rozhodnutí v intencích § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“). O věci rozhodl bez konání ústního jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonné podmínky (§ 51 s.ř.s.)
11. Žaloba není důvodná.
12. Soud se nejprve zabýval námitkou podjatosti vznesenou žalobcem vůči oprávněné úřední osobě. Podle § 37 odst. 2 správního řádu musí každé podání obsahovat podpis osoby, která jej činí. Pokud podání tuto náležitost nemá, správní orgán je povinen vyzvat podatele k odstranění vady a poskytnout mu přiměřenou lhůtu (§ 37 odst. 3 správního řádu).
13. Podle § 14 odst. 1 správního řádu je úřední osoba vyloučena, má-li k věci, účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový vztah, že je důvod pochybovat o její nepodjatosti. Podle § 14 odst. 3 může účastník řízení namítat podjatost, jakmile se o důvodu dozví. Pokud tak neučiní bez zbytečného odkladu, správní orgán k takové námitce nepřihlíží.
14. Úřední osoba je povinna podle § 14 odst. 4 správního řádu oznámit svému nadřízenému, pokud se sama dozví o okolnostech nasvědčujících její podjatosti. Až do rozhodnutí o této otázce může činit pouze úkony, které nesnesou odkladu. Podjatost je nutno vnímat jako stav, který v určitém správním řízení buď existuje, nebo nikoliv. Rozhodnutí o podjatosti úřední osoby má pouze deklaratorní charakter (srov. např. rozsudek NSS ze dne 30. 1. 2013, č. j. 1 As 89/2010-152, bod 29).
15. Žalobce podal námitku podjatosti dne 6. 2. 2024, avšak podání nepodepsal. Správní orgán jej proto vyzval k doplnění podání, což žalobce učinil. Následně bylo rozhodnuto, že úřední osoba Mgr. J. P. podjatá není, protože nebyl prokázán žádný příbuzenský ani jiný relevantní vztah k žalobci či svědkům, resp. policistům, kteří v dané věci zasahovali. Tento postup správního orgánu odpovídal zákonným požadavkům. Žalobce se přitom vůči samotnému věcnému posouzení námitky podjatosti v žalobě jakkoli nevymezil.
16. Argumentace žalobce, že měl být vyzván k doplnění obsahové stránky námitky, není důvodná. Pokud námitka podjatosti obsahuje požadované formální náležitosti (v tomto případě po doplnění podpisu) a je z ní patrné, co podatel namítá, není správní orgán povinen vyzývat k jejímu obsahovému doplnění. Postup správního orgánu soud hodnotí jako souladný s právními předpisy, odůvodnění námitky podjatosti je dostatečné. Žalobcem odkazovaný rozsudek NSS č. j. 9 As 217/2015 soud nedohledal, v databázi judikatury se

nenachází. Správní orgán však postupoval v souladu se závěry, které dle žalobce z tohoto údajného rozsudku plynou (žalobce byl vyzván k doplnění podání o svůj podpis a samotné rozhodnutí o námitce podjatosti bylo řádně odůvodněno).

17. Podání námítky podjatosti nemá podle správního řádu za následek automatické odročení již nařízeného ústního jednání. K odročení by bylo možné přistoupit pouze tehdy, pokud by sama úřední osoba oznámila okolnosti nasvědčující její vyloučení (§ 14 odst. 4 správního řádu). V dané věci však takové skutečnosti zjištěny nebyly.
18. Žalobce byl o jednání řádně vyrozuměn přípisem ze dne 11. 1. 2024. Byl informován o právu být u jednání přítomen a navrhopvat důkazy, a byl rovněž poučen, že v případě nedostavení se bez náležité omluvy lze jednání konat i v jeho nepřítomnosti (§ 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky). Skutečnost, že žalobce podal námitku podjatosti a zároveň se rozhodl jednání neúčastnit, neznamená, že správní orgán měl jednání odročit. Lze tak uzavřít, že žalobci nebylo odepřeno právo být přítomen u jednání a že řízení v tomto ohledu proběhlo v souladu se zákonem.
19. Žalobce v žalobě odkazoval na několik judikátů, které měly podpořit jeho argumentaci. Soud tyto judikáty buď nedohledal (rozsudky NSS č. j. 4 As 58/2007-61, č. j. 2 As 136/2012-21, č. j. 4 As 70/2016-37), nebo shledal, že se vztahují k jinému typu řízení (rozsudek NSS ze dne 27. 2. 2008, č. j. 4 As 58/2007-108, se týká stavebního řízení, rozsudek NSS ze dne 6. 11. 2012, č. j. 2 As 136/2012-19, se zabývá podmínkami osvobození od soudního poplatku), a proto nejsou na projednávanou věc přílehlavé. Relevantní není ani odkaz na nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 789/06, který se týká příkazu k odposlechu telekomunikačního provozu.
20. Další žalobní námitka se týkala nedostatečného zjištění skutkového stavu. Žalobce namítal, že nebyli vyslechnuti policisté a že nebyl proveden znalecký posudek ke spolehlivosti měřicího zařízení. Ve správním řízení platí, že správní orgán je povinen zjistit stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu), a provádět důkazy, které jsou k tomu vhodné (§ 51 odst. 1 správního řádu).
21. K argumentaci žalobce je předně nutno konstatovat, že žalobce byl v řízení před správním orgánem pasivní – nenavrl důkazy ani neuváděl alternativní verzi skutkového děje. Až v odvolání namítal neprovedení výsledů a znaleckého posudku, aniž by vysvětlil, co konkrétně měly tyto důkazy prokázat.
22. Výslech policistů a znalecký posudek nejsou obligatorními důkazy v řízeních o překročení nejvyšší povolené rychlosti. V projednávané věci správní orgány rozhodovaly na základě záznamu měřicího zařízení, kalibračního listu a osvědčení o odborné způsobilosti obsluhy, které společně tvoří logický a úplný řetězec důkazů. Žalobce neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, které by tyto důkazy zpochybňovaly.
23. Provedení výsledku policistů pouze za tím účelem, aby teprve v návaznosti na něj žalobce mohl věrohodnost policistů zpochybňovat, nijak nesměřuje ke zjištění skutkového stavu věci, je neúčelné a zcela neopodstatněné. Žalobcem odkazovaný rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, se potřebou provedení výsledku policistů vůbec nezabývá. K otázce přesnosti měření pak soud připomíná rozsudek NSS ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015-51, podle něhož při nedodržení návodu k obsluze by měřicí zařízení vůbec nevygenerovalo platný záznam. Pokud radar vytvoří standardní snímek, systém považuje měření za správné (obdobně srov. např. rozsudky NSS ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017-42, ze dne 8. 4. 2022, č. j. 10 As 195/2020-35, či ze dne 19. 8. 2022, č. j. 2 As 142/2020-33).

Snímek vozidla na záznamu o přestupku vypadá zcela standardně a je na něm zachyceno celé vozidlo žalobce, bylo z něj proto možné vycházet. Soud proto dospěl k závěru, že správními orgány byl dostatečně zjištěn skutkový stav.

24. K námitce nedostatku materiální stránky přestupku soud uvádí, že podle ustálené judikatury (např. rozsudek NSS ze dne 17. 2. 2016, č. j. 1 As 237/2015-31) postačí u ohrožovacích deliktů pouhé ohrožení veřejného zájmu, nikoli jeho skutečné porušení. Překročení rychlosti v městské zástavbě o 20 km/h tuto podmínku splňuje, jedná se o ohrožení zájmu na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu a zájmu na ochraně života, zdraví či majetku účastníků silničního provozu. Navíc videozáznam dokládá, že místo, kde k přestupku došlo, je blízko koupaliště, kde se pohybuje větší množství chodců. Policista žalobce na tuto okolnost upozornil. Jednalo se tedy o místo se zvýšeným rizikem a veřejný zájem na dodržování rychlosti zde byl zvlášť naléhavý.
25. Obecně jistě platí, že pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, či které nebezpečnost předmětného jednání zásadním způsobem snižují, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku. Takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek, a proto nemá společnost důvod je postihovat (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2012, č. j. 5 As 106/2011-77). Při posouzení konkrétních okolností této věci však nebyl pro takový závěr důvod.

V. Závěr a náklady řízení

26. Námitky žalobce soud vyhodnotil jako nedůvodné a neshledal ani jiné důvody, pro které by bylo na místě žalobě vyhovět; proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
27. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 9. června 2025

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýľová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně